

CABINET DE AVOCAT
LAW OFFICE
RECHTSANWALTSKANZLEI
OFICINA DE ABOGADOS

ROMÂNIA
TRIBUNALUL CLUJ
Nr. 1221/16.06.16
Ziua Luni

UNIUNEA BAROURILOR DIN ROMÂNIA, BAROUL CLUJ
CABINET INDIVIDUAL AVOCAT PĂUN CIPRIAN ADRIAN
STR. ANATOLE FRANCE NR. 62. CLUJ-NAPOCA, JUD. CLUJ

19 JUN. 2018
CĂTRE

Av. Dr. Păun Adrian Ciprian
INTRARE Nr. 1221/16.06.16
IEȘIRE

Dr. Păun

TRIBUNALUL CLUJ

Subsemnatul, **MAN LIVIU AUREL**, cetățean român, domiciliat în
, prin reprezentant convențional av.
dr. Păun Ciprian Adrian, cu sediul în mun. Cluj-Napoca, str. Anatole France, nr.62, jud. Cluj,
cu împuternicire avocațială anexată prezentei, în calitate de reclamant

În contradictoriu cu

STATUL ROMÂN, prin Ministerul Finanțelor Publice, cu sediul în Mun. București,
str. Apolodor, nr. 17, sector 5, în calitate de pârât

În temeiul art. 1349 și urm. din Codul Civil, respectiv art. 194 și urm. din C.proc.civ.

Formulăm prezenta

ACȚIUNE ÎN PRETENȚII

Prin care solicităm în mod respectuos Onoratei instanțe ca după administrarea întregului probatoriu în prezenta cauză să se pronunțe o hotărâre judecătorească prin care să se admită prezenta cerere și pe cale de consecință:

1. Să oblige pârâtul la plata sumei de 2.200.000 RON reprezentând daune morale și la plata sumei de 240.000 de RON reprezentând daune materiale cu titlu de despăgubiri pentru durata foarte îndelungată a procesului penal în care subsemnatul am fost judecat
2. Să oblige pârâtul la plata cheltuielilor de judecată ocazionate de prezentul litigiu

Pentru următoarele:

CONSIDERENTE

OFFICE: CABINET INDIVIDUAL AVOCAT DR. PAUN CIPRIAN ADRIAN
STR. ANATOLE FRANCE NR. 62, CLUJ-NAPOCA, ROMÂNIA
CIF: RO21101199

EMAIL: CIPRIAN.PAUN@PCALAW.RO
TEL: +40 727 312 354
FAX: +40 364 819 485

CONSIDERENTE

1. În fapt, prin procesul verbal din data de **09.12.2005 s-a dispus începerea urmăririi penale față de subsemnatul** pentru presupusa săvârșire a infracțiunilor de constituire a unui grup infracțional organizat, faptă prevăzută de art. 7 alin.1 și 3 din Legea 39/2003 și șantaj calificat în formă continuată, faptă prevăzută de art. 194 alin.1 și 2 Cod Penal, cu aplicarea art.41, alin.2 Cod Penal, fapte pedepsite de lege cu închisoarea de la 5 la 20 ani, respectiv de la 2 la 7 ani și interzicerea unor drepturi.
2. În data de 30.10.2006, adică 1 an mai târziu de la momentul la care a fost dispusă începerea urmăririi penale, față de subsemnatul a fost luată măsura preventivă a reținerii în dosarul penal 159D/P/2005.
3. Ulterior prin încheierea 146 din 30 Octombrie 2006 emisă de Tribunalul Cluj în dosarul penal 8854/117/2006 a fost dispusă arestarea preventivă a subsemnatului pe o perioadă de 29 zile.
4. Prin procesele-verbale întocmite în data 14.11.2006 s-au dispus măsuri de indisponibilizare asupra următoarelor bunuri: imobile proprietate personală, situate în loc. Cluj-Napoca, str. Caraiman, nr.3 și str. Republicii, nr.40, ap.9, asupra autoturismului Opel Astra, cu număr de înmatriculare CJ 17 BZA, asupra autoturism Renault Megane, cu număr de înmatriculare CJ 27 MAN și asupra tuturor bunurilor de orice natură evaluabile în bani, inclusiv asupra conturilor personale.
5. De la momentul reținerii, respectiv, începând cu data de 30.10.2006, subsemnatul am fost privat de libertate, fiind arestat preventiv până la data de 23.03.2007. Împotriva soluției privind revocarea măsurii arestului preventiv, Parchetul de pe lângă Tribunalul Brăila a formulat recurs, însă prin Decizia penală nr. 156/R din data de 24.03.2007 a Curții de Apel Galați, această cale de atac a fost respinsă ca nefondată.
6. Ulterior, în ianuarie 2007, subsemnatul am fost trimis în judecată, moment în care a început judecarea, apoi rejudecarea.
7. Prin Sentința penală nr. 119/07.05.2008 pronunțată de Tribunalul Brăila în dosarul nr. 964/113/2007 instanța națională a admis excepția nulității tuturor actelor de urmărire penală până la aducerea la cunoștință a învinuirii, a anulat toate actele de urmărire penală și toate probele, a admis excepția neregularității actului de sesizare, a dispus restituirea cauzei la procuror în ceea ce îl privește pe subsemnatul, a admis

plângerile formulate împotriva măsurilor asigurătorii, respectiv a ridicat măsurile asigurătorii luate față de subsemnatul.

8. Apoi, prin Decizia penală nr. 708/R pronunțată de către Curtea de Apel Glați la data de 06.11.2009 în dosarul nr. 910/44/2008, s-au admis recursurile declarate de Ministerul Public și de către părțile civile, împotriva sentinței menționate la paragraful anterior și în consecință au fost înlăturate aceste dispoziții, la care am făcut referire.
9. Subsemnatul, la data de 15.04.2016, prin Sentința penală nr. 70 pronunțată de către Tribunalul Brăila, am fost condamnat la 3 ani închisoare pentru presupusa comitere a infracțiunii de asociere la un grup infracțional organizat și șantaj în formă continuată, în dosarul nr. 964/113/2007.
10. Această sentință menționată la paragraful anterior a fost atacată cu apel, iar prin Decizia penală numărul 1342/A din data de 20 decembrie 2017, pronunțată în dosarul numărul 985/44/2016, subsemnatul am fost achitat definitiv.
11. Este de menționat și faptul că în ianuarie 2007 s-a disjuns dosarul în care am fost judecat și s-a astfel s-a format dosarul de urmărire penală numărul 103D/P/2009 pe rolul DIICOT – ST Cluj, dosar în care subsemnatul am fost, de asemenea, cercetat pentru aceleași infracțiuni, respectiv șantaj, delapidare și constituirea unui grup infracțional organizat, dosar care s-a finalizat în anul 2013 prin scoaterea subsemnatului de sub urmărire penală. Astfel, subsemnatul am fost cercetat mai bine de 6 ani.
12. În toată această perioadă, acest dosar a afectat activitatea societăților în care subsemnatul sunt și în prezent asociat¹, deoarece aceste societăți au avut absolut toate conturile blocate până în prezent, calculatoarele, actele contabile și ștampilele societăților au fost ridicate, fapte care au pus aceste societăți în imposibilitate de funcționare normală.
13. Chiar mai mult, în cazul Societății Loretto Press SRL mi s-a antrenat și răspunderea personală pentru suma de 30.000 Euro, având în vedere faptul că această societate nu și-a putut desfășura activitatea contabilă în mod firesc, din cauza sechestrelor aplicate pe toate instrumentele societății.
14. În ceea ce privește încadrarea stării de fapt în cadrul legislativ aplicabil, facem următoarele precizări, pe care le vom dezvolta pe larg în cele ce urmează.

¹ Aici ne referim la Societatea Exploziv Media SRL, Societatea Token Media SRL, Societatea Token Media 1 SRL și Societatea Loretto Press SRL

15. Subsemnatul am fost inculpat și judecat peste 11 ani, motiv pentru care mi s-a încălcat dreptul la un proces echitabil, respectiv dreptul de a fi judecat într-un termen rezonabil.
16. În toți acești ani, am fost nevoit să suport stresul zilnic, sănătatea subsemnatului conturând o stare precară din punct de vedere emoțional, iar bunurile mobile și imobile au fost plasate sub sechestru.
17. Deși nu există o cale specială care să fie urmată în asemenea situații, din punct de vedere procedural, facem precizarea că prezenta acțiune civilă în răspundere delictuală este admisibilă prin prisma hotărârilor pronunțate de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului.
18. Astfel, instanța de la Strasbourg, printr-o hotărâre recentă, pronunțată împotriva statului român², plecând de la concluziile din hotărârea Vlad și alții c. România, a rămas să se pronunțe asupra faptului dacă în România există sau nu un remediu eficace împotriva duratei excesive a procedurilor disponibil persoanei care pretinde că este victimă a violării dreptului său la o durată rezonabilă a procedurii.
19. Speța dedusă analizei Curții europene este identică cu cea a subsemnatului, în care reclamantul a fost inculpat mai mult de 14 ani, de la data inculpării.
20. Curtea a constatat violarea art. 6 privind durata excesivă a procedurii și, în egală măsură, a art. 13 din Convenție constatând că, la momentul evenimentelor, reclamantul nu avea la dispoziție în dreptul intern niciun remediu împotriva duratei excesive a procedurii la care a fost parte.
21. Considerăm, că pentru aceleași considerente, argumentele și motivarea instanței europene se aplică *mutatis mutandis* și în prezenta speță, având în vedere starea de fapt relevantă în cele două cauze, lipsa unui remediu intern, respectiv temeiul de drept în baza căruia s-a formulat prezenta cerere.
22. De asemenea, Curtea europeană a reținut și faptul că, cel puțin începând cu data de 22 martie 2015 când ICCJ a admis o acțiune în răspundere civilă delictuală împotriva statului pentru violarea dreptului la o durată rezonabilă a procedurii, România cunoaște un astfel de remediu.
23. Procedura nu avea un grad de certitudine juridică suficientă anterior acestei date (22 martie 2015 – n.n.), de aceea reclamantul nu a putut să uzeze de ea, dar după aceea dată Curtea consideră că orice persoană aflată sub jurisdicția României care pretinde că a fost sau este parte la o procedură cu o durată excesivă poate formula o acțiune în răspundere delictuală împotriva statului.

² Cauza Bruden c România, 10 aprilie 2018

24. În ceea ce privește art. 6 din Convenție, acesta prevede faptul că orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale.
25. Or, după cum am arătat deja, subsemnatul am fost victima unui proces penal mai mult de 11 ani, termen care, prin prisma jurisprudenței Curții europene, este nerozanabil, raportat la prevederea expusă anterior.
26. Curtea a arătat că acest termen rezonabil trebuie să raporteze și să fie analizat în lumina circumstanțelor cauzei și cu trimitere la următoarele criterii: complexitatea cauzei, comportamentul reclamantei și al autorităților competente, precum și miza litigiului pentru reclamant³.
27. Or, într-o cauză penală, prin esență și prin definiție, miza litigiului pentru inculpat este unul imens, având în vedere efectele tuturor procedurilor și măsurilor care se răsfrâng asupra vieții și stării acestuia.
28. Însuși procesul reprezintă un stres (inutil, în speța de față) pentru inculpat, cu atât mai mult, cu cât împotriva subsemnatului au fost luate măsuri restrictive de drepturi și libertăți, respectiv privative de libertate, iar măsurile asigurătorii și-au pus amprenta atât pe dezvoltarea personală a subsemnatului, cât și pe credibilitatea și siguranța de care am dat dovadă în fața membrilor de familie.
29. Toate aceste ingerințe și-au produs efectele atât pe plan personal, cât și în raport cu întreaga societate, având în vedere lipsa de încredere ca plana asupra mea din cauza acestui proces.
30. Din aceste considerente, având în vedere natura ingerințelor și efectele pe care le-au produs în toți acești ani, considerăm că acest termen în care am fost acuzat, urmărit penal și judecat apare ca fiind nerezonabilă, motiv pentru care subsemnatului ar trebui să mi se ofere dreptul la o despăgubire echitabilă.
31. În ce privește art. 13 din Convenție, care reglementează dreptul la un recurs efectiv, acesta prevede faptul că orice persoană, ale cărei drepturi și libertăți recunoscute de Convenție au fost încălcate, are dreptul să se adreseze efectiv unei instanțe naționale, chiar și atunci când încălcarea s-ar datora unor persoane care au acționat în exercitarea atribuțiilor lor oficiale.
32. Cu privire la acest remediu efectiv, judecătorii Curții europene au motivat în sensul că după anul 2015 se poate vorbi de un remediu efectiv, datorită jurisprudenței

³ CEDO, Cauza Drăgănescu c. României, pe <https://jurisprudentacedo.com/DRAGANESCU-c.-Romaniei-Durata-excesiva-a-procedurilor.-Termen-rezonabil.-Dreptul-la-un-proces-echitabil-art.-6-alin.-1-din-Conventie.html>

- naționale, în ceea ce privește posibilitatea formulării unei acțiuni delictuale într-un proces civil pentru durată excesivă a procedurilor penale.
33. În ceea ce privește admisibilitatea răspunderii civile delictuale, în cele ce urmează vom trata distinct condițiile generale care trebuie îndeplinite pentru a se antrena această răspundere.
 34. Cu privire la *existența prejudiciului*, așa cum am arătat, subsemnatului mi s-a cauzat atât un prejudiciu material, cât și moral.
 35. Aceste prejudicii rezultă din încălcarea unui drept subiectiv, respectiv dreptul de a nu se aduce atingeri dreptului la un proces echitabil.
 36. În acest sens, facem precizarea că prejudiciul este cert, în sensul că existența sa se poate constata cu certitudine și se poate evalua, nu este reparat încă, are un caracter direct, care este dat de raportul de cauzalitate între fapta ilicită și prejudiciul injust, care mi-a cauzat subsemnatului o pagubă, prejudiciul are, de asemenea, un caracter personal, în sensul că dreptul de a pretinde repararea acestuia aparține numai persoanei care a suferit un prejudiciu injust, respectiv subsemnatului, iar nu în ultimul rând, prejudiciul rezultă din încălcarea ori atingerea unui drept sau a unui interes legitim, așa cum am arătat și cum vom arăta și cu ocazia descrierii faptelor ilicite.
 37. Prejudiciul material este atingerea adusă dreptului patrimonial, astfel acesta constă în cheltuielile judiciare efectuate cu ocazia deplasărilor la Tribunalul Brăila și la Curtea de Apel Galați, respectiv cazarea subsemnatului în aceste localități, precum și cheltuielile efectuate cu avocații subsemnatului, constând în onorariile și cazările acestora.
 38. Referindu-ne la prejudiciul moral, acesta nefiind susceptibil de o apreciere exactă, în doctrină și în jurisprudență s-a arătat că întinderea acestuia se apreciază de către reclamant, iar instanța de judecată va aprecia temeinicia acestor pretenții prin prisma analizei condițiilor multilaterale.
 39. În acest sens, considerăm că trebuie avute în vedere, ca și condiții, importanța prejudiciului moral sub aspectul importanței valorii morale lezate, durata menținerii consecințelor vătămării, intensității durerii fizice și psihice, precum și alte criterii.
 40. Raportându-ne la importanța valorii lezate, facem precizarea că dreptul la un proces echitabil este un drept fundamental, garantat atât de Convenție, cât și de Constituție și nu numai.
 41. Mai mult decât atât, lipsa unui recurs efectiv în procedura internă a creat încă o privare suplimentară de drept, respectiv dreptul la un recurs efectiv.

42. Dincolo de drepturi procesuale, stau și drepturile subiective, care mi-au fost încălcate, respectiv dreptul de a nu suferi o privare de libertate în mod nelegal și dreptul de a nu fi supus unor proceduri epuizante din punct de vedere social și emoțional. Cu atât mai mult, cu cât s-a adus atingere și dreptului de proprietate, prin măsurile de siguranță instituite și menținute în cauză.
43. Apoi, făcând referire la criteriul duratei menținerii consecințelor vătămării, considerăm că intervalul de 11 ani (pe puțin) confirmă fără putere de tăgadă existența unei vătămări constante și extinse, care până la urmă au fost dovedite ca fiind neîntemeiate și nelegale.
44. Pentru aceste motive, considerăm că durata consecințelor justifică pe deplin daunele morale solicitate de către subsemnatul.
45. Cu privire la intensitatea durerilor fizice și psihice, arătăm faptul că, deși durerea psihică nu se poate exprima în cuvinte, aceasta ar trebui să fie prezumată, mai mult, ar trebui să fie existentă mereu în caz de încălcare a unor drepturi sau interese legitime.
46. În acest sens, arătăm faptul că după judecare și rejudecare, etape în care subsemnatul am fost chiar și condamnat, decizia nefiind definitivă, stresul creat este imens, în măsura în care subsemnatul știam că sunt nevinovat, totuși, trebuia să lupt cu ideea că poate va trebui să mă duc la închisoare.
47. Apoi, prin măsurile asigurătorii mi s-au indisponibilizat bunurile, pentru care subsemnatul am lucrat aproape o viață întreagă, bunuri care puteau să dispară din patrimoniul personal în caz de condamnare, iar subsemnatul trebuia să mă împac și cu această idee, deși din punct de vedere penal nu se justificau aceste măsuri, având în vedere soluția de achitare.
48. Urmând aceeași ordine de idei, reținerea și arestarea preventivă a subsemnatului mi-au adus prejudicii grave, inclusiv pe scara socială. Astfel, fiind arestat preventiv, am pierdut încrederea familiei, a prietenilor și a oamenilor, în general, fiind suspectat de comiterea unor infracțiuni grave și arestat, pentru aceleași fapte pretinse și nefondate.
49. Astfel, intensitatea durerii a fost resimțită dincolo de orice dubiu, acest caz fiind și mediatizat.
50. În categoria altor criterii am dori să includem repercusiunile prejudiciului moral asupra stării generale a sănătății și chiar asupra speranței de viață a subsemnatului, consecințele prejudiciului pe plan social, profesional și familial, respectiv tulburările și neajunsurile suferite de către subsemnatul.

51. Considerăm că în speță ar trebui aplicate și principiile reparării prejudiciului suferit de către subsemnatul, respectiv principiul reparării integrale a prejudiciului cauzat, cel al reparării prejudiciului nepatrimonial, pe lângă cel pecuniar, respectiv cel al prejudiciului previzibil.
52. O primă problemă, în legătură cu stabilirea despăgubirilor, este aceea a determinării momentului în care se face evaluarea prejudiciului și stabilirea echivalentului pagubelor materiale.
53. În acest sens, atât practica judiciară⁴, cât și doctrina, au statuat că evaluarea prejudiciului se face la data pronunțării hotărârii judecătorești. „Dacă s-ar lua în considerare orice alt moment, cum ar fi, de pildă, data producerii pagubei sau aceea a introducerii acțiunii, despăgubirea astfel stabilită ar putea să fie inferioară ori, dimpotrivă, ar putea depăși valoarea reală a prejudiciului încercat.”
54. Prejudiciul nepatrimonial poate avea în vedere durerile fizice, cele psihice, atingerea adusă onoarei și reputației, în conformitate cu practica instanțelor naționale, care s-au și produs în speță, așa cum au fost individualizate.
55. Înalta Curte de Casație și Justiție a hotărât că la stabilirea existenței prejudiciului moral, definit în doctrina dreptului și în jurisprudență ca orice atingere adusă uneia dintre prerogativele care constituie atributul personalității umane și care se manifestă prin suferința fizică sau morală, pe care le resimte victima, trebuie avute în vedere caracterul și importanța valorilor nepatrimoniale lezate, situația personală a victimei, ținând cont de mediul social din care victima face parte, educația, cultura, standardul de moralitate, personalitatea și psihologia victimei, circumstanțele săvârșirii faptei, statutul social, etc.
56. Fiind vorba de lezarea unor valori fără conținut economic și de protejarea unor drepturi care intră, ca element al vieții private, în sfera art. 8 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului, dar și de valori apărute de Constituție și de legile naționale, existența prejudiciului este circumscrisă condiției aprecierii rezonabile, pe o bază echitabilă corespunzătoare a prejudiciului real și efectiv produs victimei.
57. În ceea ce privește proba prejudiciului moral, Înalta Curte a precizat că este suficientă proba faptei ilicite, urmând ca prejudiciul și raportul de cauzalitate să fie prezumate, instanțele urmând să deducă producerea prejudiciului moral din simpla existență a faptei ilicite de natură să producă un asemenea prejudiciu și a

⁴ Curtea Supremă de Justiție, Secția penală, decizia nr.1556/1991 în „Probleme de drept 1990-1992”, p.421-422; Curtea Supremă de Justiție, Secția penală, decizia nr.826/1997 în „Dreptul” nr.7/1998, p.144; Tribunalul Municipiului București, Secția I penală, decizia nr.380/1991 în „Culegere de practică judiciară în materie civilă 1991”, p.80-81, decizia nr.398/1992, în „Culegere de practică judiciară în materie penală 1992”, p.81

- împrejurărilor în care a fost săvârșită, soluția fiind determinată de caracterul subiectiv, intern al prejudiciului moral, proba sa directă fiind practic imposibilă⁵.
58. Astfel, de esența răspunderii delictuale, este obligația persoanei care a săvârșit fapta ilicită, de a repara prejudiciile cauzate. Reparația trebuie însă să fie totală astfel încât să nu mai permită deosebirea dintre valoarea patrimonială de care beneficia persoana înainte de pagubă și valoarea patrimonială a victimei ulterior reparației.
59. Cu privire la *fapta ilicită*, pentru angajarea răspunderii civile delictuale este necesară savârșirea unei fapte ilicite, care, în concepția tradițională avea în structura sa un element obiectiv sau material și un element subiectiv sau psihologic, cu precizarea că elementul subiectiv a fost, ulterior abandonat.
60. Aceasta înseamnă că în analiza faptei ilicite vom avea în vedere doar elementul obiectiv al acesteia, adică manifestarea exterioară a unei atitudini de conștiință și voință.
61. În alte formulări, fapta ilicită a fost definită ca fiind acțiunea sau inacțiunea care are ca rezultat încălcarea drepturilor subiective sau intereselor legitime ale unei persoane sau ca reprezentând un act de conduită prin savârșirea căruia se încalcă regulile de comportament în societate.
62. Astfel, în prezenta speță, fapta ilicită îmbracă forma obligației negative a statului de a nu încălca dreptul la un proces echitabil și judecarea acestuia într-un termen rezonabil.
63. Ori după cum reiese din datele speței, astfel cum au fost expuse anterior, este cert faptul că această obligație nu a fost respectată, procesul în care subsemnatul am fost cercetat și judecat întinzându-se pe un interval mai mare de 11 ani.
64. Din această faptă, subsemnatul mi s-au creat toate prejudiciile menționate, atât pe plan personal, cât și pe plan social, începând cu privarea de libertate a subsemnatului, continuând cu măsurile asigurătorii aplicate și menținute, cauzând-mi un stres puternic și inutil, afectând inclusiv viața personală a subsemnatului.
65. Prin urmare, fapta ilicită, ca și component *sine qua non* al răspunderii civile, constă în încălcarea obligației pozitive a statului de a judeca cu celeritate un proces aflat pe rol și de a nu supune nicio persoană unui proces care în timp să îi creeze prejudicii ireversibile în natură.

⁵ Decizia nr. 153 din 27 Ianuarie 2016 pronunțată în recurs de Secția I civilă a Înaltei Curți de Casație și Justiție având ca obiect acțiune în răspundere civilă delictuală.

66. În ceea ce privește *raportul de cauzalitate între fapta ilicită și prejudiciu*, pentru a fi angajată răspunderea unei persoane este necesar ca între fapta ilicită și prejudiciu să existe un raport de cauzalitate, în sensul că acea faptă a provocat acel prejudiciu.
67. Totodată, apreciem că sunt incidente cele precizate *supra*, în sensul că în cazul daunelor morale, în consens cu jurisprudența națională incidentă în speță, acest raport de cauzalitate se prezumă.
68. Mai mult decât atât, durata excesivă a procesului (*fapta ilicită lato sensu*) mi-a cauzat grave prejudicii atât materiale, cât și morale, faptă care s-a întins în timp și nu a încetat să producă prejudicii până la momentul achitării în mod definitiv a subsemnatului.
69. În unele cazuri, cum este și în speța supusă judecății, raportul de cauzalitate se stabilește cu ușurință, legătura dintre cele două fenomene analizate fiind într-atât de vădită încât nu comportă discuții, iar se poate stabili cu ușurință fenomenul care a produs efectul, respectiv fapta ilicită constituie cauza rezultatului.
70. Însă, cu privire la daunele materiale, facem precizarea că acest raport de cauzalitate există, încât aceste cheltuieli au fost ocazionate însuși de procesul penal care a durat mai bine de 11 ani.
71. Pentru aceste motive, considerăm că această condiție a răspunderii civile delictuale este îndeplinită, fără urmă de îndoială.
72. Cu privire la *existența vinovăției celui ce a cauzat prejudiciul*, aceasta reprezintă atitudinea psihică a autorului faptei ilicite în raport de fapta respectivă și față de urmările pe care aceasta le produce.
73. Însă, în speța de față, fiind vorba despre o obligație negativă a statului, respectiv de a nu supune nicio persoană unui proces de o durată excesivă, simpla neîndeplinire a acestei obligații rezultă vinovăția statului, raportat la obligația încălcată.
74. Fiind vorba despre dreptul la un proces echitabil, respectiv despre un drept subiectiv fundamental, simpla nerespectare a acestuia denotă vinovăția directă a statului, neputând fi pusă în discuție eventuala culpă, nesupunerea la vreo ingerință a oricărei persoane fiind o obligație de rezultat, cum este și dreptul la un proces echitabil.
75. Astfel, statului român, care a încălcat obligațiile ce îi revin în calitate de garant al drepturilor și valorilor fundamentale ale omului, i se poate atribui toată vinovăția pentru prejudiciul produs prin fapta ilicită.
76. Această vinovăție a statului se reflectă în totalitate în actele și manifestările de voință ale organelor acestuia, în speța de față fiind vorba despre organele judiciare, care au înțeles să îl judece pe subsemnatul mai bine de 11 ani, să adopte măsuri

restrictive de libertate și de drepturi, pentru ca în final să se adopte o soluție justă de achitare.

77. În ceea ce privește proba îndeplinirii condițiilor răspunderii civile delictuale, facem precizarea că, fiind vorba despre fapte juridice, sub aspect probator este admisibilă, în principiu, orice mijloc de probă.
78. Însă, considerăm că în prezenta speță dedusă judecății, fiind vorba despre obligații negative, este suficient a se proba încălcarea propriu zisă, respectiv primul act de cercetare și ultimul act de achitare, din care va rezulta termenul nerezonabil în care subsemnatul am fost judecat și apoi achitat.
79. Răspunderea pentru consecințele păgubitoare produse în desfășurarea activităților specifice organelor judiciare revine statului, în calitate de garant al legalității și independenței actului de justiție, dar și de semnatar al C.E.D.O. în calitate de Înaltă Parte Contractantă, răspunderea sa fiind angajată independent de orice culpă, pe temei obiectiv.
80. Având în vedere toate aceste aspecte relevate, statul este răspunzător în cazul nerespectării sau încălcării de către autoritățile interne a drepturilor prevăzute și garantate de către C.E.D.O. și acesta este obligat să pună la dispoziția părților o cale de acces în justiție (un remediu efectiv) pentru repararea prejudiciilor cauzate ca urmare a acestei încălcări, chiar dacă încălcarea s-ar datora unor persoane care au acționat în exercitarea atribuțiilor lor oficiale (art. 13 din C.E.D.O).
81. În ceea ce privește calitatea procesuală pasivă a Statului Român, în practica judiciară s-a statuat asupra faptului că „în mod greșit prima instanță a admis excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâtei Statul Român, acesteia revenindu-i obligația de a răspunde obiectiv pentru încălcarea de către autorități drepturilor prevăzute art. 6 din C.E.D.O. și a respins acțiunea civilă în pretenții îndreptată împotriva statului ca fiind formulată împotriva unei persoane lipsită de calitate procesuală pasivă.”⁶

Pentru toate aceste motive, vă solicităm, în mod respectuos, ca după administrarea întregului probatoriu în prezenta cauză să se pronunțe o hotărâre judecătorească prin care să se admită prezenta cerere și pe cale de consecință să oblige pârâul la plata sumei de 400.000 RON reprezentând daune morale și la plata sumei de 200.000 de RON reprezentând daune materiale cu titlu de despăgubiri pentru durata foarte îndelungată a procesului penal în care

⁶ Curtea de Apel BRAȘOV Decizile nr. 681/Ap din data de 26.11.2015

CABINET DE AVOCAT
LAW OFFICE
RECHTSANWALTSKANZLEI
OFICINA DE ABOGADOS

UNIUNEA BAROURILOR DIN ROMANIA, BAROUL CLUJ
CABINET INDIVIDUAL AVOCAT PAUN CIPRIAN ADRIAN
STR. ANATOLE FRANCE NR. 62, CLUJ-NAPOCA, JUD. CLUJ

subsemnatul am fost judecat, respectiv să oblige pârâtul la plata cheltuielilor de judecată ocazionate de prezentul litigiu.

În drept: art. 1349 și urm. din Codul Civil, respectiv art. 194 și urm. din C.proc.civ., respectiv toate dispozițiile legale invocate sau incidente în prezenta speță

În probațiune: înscrisurile anexate prezentei

Cu deosebită considerație și respect,

MAN LIVIU AUREL prin

Av. Dr. Păun Ciprian Adrian

OFFICE: CABINET INDIVIDUAL AVOCAT DR. PAUN CIPRIAN ADRIAN
STR. ANATOLE FRANCE NR. 62, CLUJ-NAPOCA, ROMANIA
CIF: RO21101199

EMAIL: CIPRIAN.PAUN@PCALAW.RO
TEL: +40 727 312 354
FAX: +40 364 819 485